

Sygn. akt IV CSK 421/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku A. P.
przy uczestnictwie L. B., J. P., E. P., J. S., J. S. i J. D.
o zmianę stwierdzenia nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w E.
z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę

oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w E. z dnia 25 września 2019 r. wnioskodawca A. P. oparł wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitością i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. Wbrew wymaganiom wyznaczonym przez art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący nie wskazał na uchybienia Sądu drugiej instancji, które w sposób oczywisty wskazywałyby na oczywistą zasadność podniesionych zarzutów, ograniczając się jedynie do wyartykułowania własnego stanowiska prawnego. Należy przy tym podkreślić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że postępowanie wszczęte na podstawie art. 679 § 1 k.p.c. na wniosek następcy prawnego uczestnika postępowania o stwierdzenie nabycia spadku może być skuteczne tylko wtedy, gdy inicjujący to postępowanie wskaże podstawę uzasadniającą zmianę oraz dowiedzie, że nie mogła być ona podniesiona w czasie postępowania, a ponadto złożony wniosek w ciągu roku od chwili gdy podniesienie tej podstawy stało się możliwe (por. np. postanowienie z dnia 26 stycznia 2002 r., II CKN 784/00, OSNC 2001, nr 7-8, poz. 118, uchwała z dnia 21 marca 2001 r., III CZP 4/01, OSNC 2001, nr 10, poz. 144). Podstawą wszczęcia tego postępowania

nie może być jedynie twierdzenie, że sąd wydający postanowienie o stwierdzenie nabycia spadku dopuścił się błędów w ocenie prawnej ustalonego stanu faktycznego, czy też w ocenie dowodów przeprowadzonych w sprawie. Podstawą wszczęcia tego postępowania nie mogą również takie okoliczności faktyczne, które były znane nie tylko samemu uczestnikowi postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, ale również sądowi, który wydał prawomocne postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

ke